

Auta na náměstí Italia v Cinisello

Tatry na trajektu Leonarda da Vinci

Je opravdu nutno říci, že tolik vozů značky Tatra pohromadě nebylo dosud nikdy v Itálii k vidění. Toto by mohl být stručný komentář k 25. srazu Tatra Freunde International, který se konal letos ve dnech 11. a 12. května v Cinisello Balsamo na okraji Milána.

Vše skutečnosti je značka Tatra, ač velmi ceněná sběrateli (zvláště těmi významnými), ještě málo známa mezi širokou veřejností. Je to dobrá příležitost k poznání,“ říkal pan Ferdinando Pirovano, italský organizátor, už léta koncesionář Lancie, ale srdcem oddaný „tatrovkář“. Často to opakoval – možná aby si dodal odvahy, kolik „posádky“ by tak mohli získat. Miláno není zrovna v srdci Evropy, kde je nashromážděno nejvíc exemplářů Tatry a kde ji znají lépe, pak jsou tu Alpy a počasí, které neslibovalo nic pěkného. Podceňoval fakt, že být milovníkem Tatry je jako nemoc, nebo lépe část DNA (proti nim není imunní ani autor článku), vásaň, která dokáže zdolat a překonat překážky, ať v podobě Alp nebo nepříznivě počasí. Nakonec se přihlásilo asi 40 vozů, kromě jiných Tatra II Rakušana Friehse, Tatra T 30/52 Sport pana Nalezence, T 57 Cabriolet pana Suchého, T 75 Němce Engbertse, mnoho Tatraplánů a několik T 603 a T 613. Pouze dva vozy (alespoň prozatím) měly italské majitele – Nando Pirovano a Antonini Isabella.

Odvážným štěstí přeje – jak říká staré italské přísloví – a tak když pátečního rána mrz deštěm ztěžklé mraky vykoukly slabé sluneční paprsky, kolona Tater doprovázená dvěma policejními motocykly Guzzi zamířila k Imbersagu, kde byly převezeny přes modré vody řeky Adda známým trajektem navrženým před 500 lety géniem Leonardem da Vinci.

Druhý den probíhaly zkoušky zdatnosti, ale opravdovou zkoušku složily vozy s pasažéry při zdolání 880 m do Madonna del Ghisallo a sestupu do Bellagio, známé turistické lokality u jezera Como, cestami plnými serpentin a terénem, který dá co proto i moderním vozům. Zkouškou prošly všechny vozy, žádná Tatra nepotřebovala pomoc „odtahovky“. Zpáteční cesta, kdy Tatry projely prosperující Brianzou, ulicemi plnými lidí v Cinisello a na centrálním náměstí Italia, kde se vozy k velké radosti obdivovatelů a diváků zastavily, měla příchutí poklidné a příjemné projíždky.

Nábřeží jezera Como

Na závěr se konala společná večeře, kdy při výborné kuchyni, připitcích a mezi přáteli byly předány ceny tak trochu všem účastníkům, kterým jistě zůstanou na celou akci příjemné vzpomínky.

Ale co po sobě, kromě nezbytné choreografie, zanechala Tatra Freunde? Zcela jistě byl ohromující dav lidí, který se tvořil podél cest, kudy automobiloví veteráni projížděli. Lidí všech věkových kategorií v oknech a na balkónech, prodáváci a jejich zákazníci, kteří vycházeli z obchodů, aby si prohlédli ty „zvláštní vozy“, které sem přijely z východu.

Jistý úvodníkář Corriere della Sera měl možná také podobný názor, když den před srazem napsal v krátkém sloupku věnovaném srazu Tater: „...zítra budou k vidění v Cinisello vozy Tatra – v době režimu nejobávanější vozy používané jako oficiální stranická auta...“. Tento pohled na věc, i když pravdivý, je značně omezený. Klienti z baru na rohu, holič, který přišel se svým zákazníkem, prodáváčky z parfumerie v centru, viděli mnohem víc – viděli vozy jako předvoj své doby, navržené dlouho před režimem, během něj nebo i po něm. Tatra měla uznání, které si zaslouží ten, kdo až mu doba neumožnila vejít ve známost široké veřejnosti, dokázala se hluboce zapsat do historie automobilismu.

Giancarlo Gnani
překlad Petra Švadlenková

Organizátoři: pan Pirovano (druhý zprava) a předseda Tatra Freunde (třetí zprava)

Tatry v Imbersagu